

Preus de subscripció:

Sant Feliu, trimestre	2'00 ptes.
Fora, trimestre	2'25 »
Estranger, un any	15'00 »

Número solt: 15 cèntims

REDACCIO I ADMINISTRACIO

Espeçiers, 35

Anuncis, comunicats i reclams a preus de tarifa
Pago anticipat.

PUNTS DE VENDA

BARCELONA, Benito Sibila, kiosc de la Rambla de les Flors, davant de *Can Cuadros*.
GIRONA, Joana Marull, kiosc «La Prensà».
PALAMÓS, Salvador Plaça Villena.

Girona vers la mar

(Reproduïm gustosament aquest bellíssim article de «El Geronés» amb la seguretat de que els guixolencs l'agraïran).

Girona nostra des de l'amfiteatre de turons on està plaçada, glorijsa la senyoria de presidir la naturalesa privilegiada que la volta. Girona sap els encants de les corrents argentades plenes de murmuris. Girona sap la meravella de les arbredes seculars plenes de sospirs; Girona sab la secreta formosor de les valls asoleiades plenes d'armonies; Girona sap la fortalesa fertilitzant de la plana xanosa plena de vitalitat.

Girona està voltada de meravelles naturals, però a Girona li manca la mar, i Girona de la mar allunyada ha de cercar-la sota el poder d'atracció, sota el fascinant miratge, sota el magnetisme irradiat que la mar té, que la mar provoca, que la mar exerceix.

Girona busca la mar i hem de donar-li, i ja que no podem acostar-la a la mar d'una manera efectiva, acostem-la espiritualment a la mar *brava, verda, escumejanta*, perquè la Ciutat afini millor encara el seu psiquisme col·lectiu, que la mar pulimenta, per a que la mar obri el seu esperit social a essències més lliberals i generoses; que la mar és gran i és lliure.

Portem doncs a viure la nostra ciutadania prop de la mar per a que es tonifiqui, i s'enforteixi amb la salabror de l'aigua salada i l'olor de marisc. Acostem doncs la mar i Girona perquè es trobin i s'abracin.

Veu's aquí esboçada una palpitant qüestió, una interessant qüestió; i cercar el maridatge de la mar blava amb la Girona nostra, influenciar la Ciutat de les preeminències marines, dotar al nostre esperit ciutadà de noves i saludables expansions: Es tot un programa.

Girona si busca la mar, si vol acostar-se eficaçment a la mar hi té un camí fressat, natural, facilíssim. Es el millor, per ésser el més suggestiu i el

més planer: SANT FELIU DE GUIXOLS.

Aquest nom evoca un seguit d'aventatges, un seguit d'encants, un seguit de comoditats. Evoca paratges a l'ombra dels pins davant la mar oberta; evoca visions de cales fantàstiques; d'un port magnífic; d'una Ciutat galana; unes platges poemàtiques; d'uns passeigs soperbs; d'uns *Bany*s incomparables; d'uns germans de Pàtria que obren els braços a l'abraçada i els lla-vis a un somris amable...

CONTES DE LA GUERRA

HISTORIETA VULGAR

Quan en Ramón degué marxar al Marroc estava en relacions formals amb la Núria.

De l'amor d'ambdós, amb raó ningú podia duptar-ne. De l'edat de catorze anys que sempre se els veia junts. Semblaven vardaderament creats l'un per l'altra. Mai havien trencat les amistats. Tothom del poble s'admirava de la compenetració de gustos entre En Ramón, l'elegant botiguer de roba, i la Núria aquella modisteta tan simpàtica que, a dir veritat, formaven una parella de novel·la o de conte de fades.

Cada diumenge després del passeig de consuetud anaven junts al cine i alguna volta al ball. Totes les nits passaven llargues hores en la penombra de l'escala de casa d'ella igual que tots ets dies feiners de set a nou del vespre; hora en que és despedien per a anar a sopar. Els istius sortien després de sopar en companyia d'alguna amiga d'ella a pendre la fresca. Ningú podia duptar-ne d'aquella parella inseparable. Fins hi havia veïns que es deien. «Que deuen contar-se aquestes criatures, si ja tenen temps d'haver acabat el repertori».

Però vingué la fatalitat vestida de deure i el pobre Ramón com tants i tants altres, malgrat ésser soldat de quota tingué d'agafar els trastets necessaris i cap a l'Àfrica faltan homes.

La Núria quedà poc menys que inconsolable. Les converses d'aquells darrers dies en que l'imminència de la separació era rosèc constant d'aquelles dugues ànimes en pena, no són per a ésser traïscrites. La síntesis de totes elles fou jurament sagrat d'amor etern i la mútua promesa d'escriure's ben sovint.

Així ho feren ambdós amb aquella fé i entusiasme de tots els inicis.

En el campament En Ramón esperava el toc de correu amb ànsia indefinible.

Sols les cartes d'elles semblaven conservar-li el bon humor. Les contestava a volta de correu i en totes deia poc més poc menys el mateix: «¡Es diu que prompte tornarem. Per Totsants serem repatriats... Per Nadal ja seré al costat teu... No t'impacientis. Jo també ho espero amb una ànsia sens límits. Enyoro tant la teva dolça companyia!»

Però no siguem indiscrets. Els enamorats es diuen moltes poques coses amb moltes paraules i no és cas de tafanejar el que s'escriuen per a ells sols.

Les cartes d'ella semblaven el tornaveu de les d'En Ramón: Les mateixes ansies, iguals anhels, idèntiques aspiracions...

Mes, el temps indiferent als sentiments i inquietuts dels homes, anava fent impassible la seva via. I passà el Totsants, el Nadal i en Ramón encara era a l'Àfrica sense saber quan retornaria al poble volgut, sagrari del seu amor, que era la seva vida.

Al Nadal seguí l'hivern i després la primavera i l'istiu. Les relacions d'en Ramón i la Núria seguien iguals impertorbables. Sols un petit núvol esfumadís es passà un dia en el cel d'En Ramón. Rebé una carta d'un bon amic notificant-li que hi havia qui rondava la Núria amb certa persistència, mentres ella no es feia del tot sorda als setges costants de *l'enemic*. Però la Núria no n'hi havia dit res. Es més, ni tan sols li havia donat en les seves lletres el més petit motiu de sospita, ni li havia descobert la més xica guspira de dupte en la seva fidelitat jura-

da solemnement en el llunyà comiat. La correspondència arribava constant i perfumada com sempre. Perfumat el paper i perfumades les paraules tendres i amoroses.

En Ramón amb l'entusiasme del dia primer corresponia a la seva aimada.

Però vingué un jorn en que les febres paúdiques el dugueren a l'hospital, on passà llargues i tristes jornades sens poguer-se moure del llit. Els primers dies de la malaltia arplegà una sèrie de cartes d'ella que no pogué contestar.

Els veïns de llit d'En Ramón justificaren dugues o tres voltes la seva mancança involuntària.

Després, en sec i amb natural extranyesa de l'aimat, s'estroncà la pluja de cartes. Passaren els quatre dies de reglament, en passaren cinc, una setmana, dugues i En Ramón no rebia carta de la Núria. Eixí de la convalescència, abandonà l'hospital, escrigué diverses cartes: a la Núria, a la família, al company de confiança... La primera resposta que li arribà fou d'aquest. Una trista revelació: No calia que pensés més en la Núria. Feia vuit dies que s'havia maridat amb un procurador del tribunal, el qual feia algun temps la persegua amb insistència. Ella li havia dit que quan pogués, ja li escriuria a n'En Ramón... Mes perquè si el mal era ja incurable?

L'historieta és vulgar, veritat? Però quants Ramons hi hauran que la llegeixin amb fervor, recordant cada u la seva Núria.

Perquè, n'hi han hagut tantes de Núries durant el transcurs d'aquesta trista guerra!

PERE MIALET

Sidi Mesand-Juliol 1923.

JAUME VIVES

Rambla Vidal, 9

SANT FELIU DE GUIXOLS
Bunyols deliciosos. — Cafè de confiança. — Bombetes elèctriques.
= Preus reduïts =

Rosado

LUMEN Dorado

EN PREDILECTO del PÚBLICO

Ultima creación de
Bodegas Bilbainas S. A.

en su

IDEAL DE LAS SEÑORAS

Gran Champan

Lumen

Indiscutiblemente el mejor de producción Nacional, elaborado en sus grandes cavas que posee la sociedad en Haro.

Pedidlo en Hoteles, Restaurants, Colmados etc., etc.

Estiuencia

Impresió

Era una d'aquestes nits agostenques en les quals sovint creuen l'espai lo que vulgarment és conegut per estrelles fugitives, que jo em trobava en un joganer i encisador poble de la nostra superba i ferotge costa brava.

El passeig profusament il·luminat, basat amorosament per les tranquil·les i incansables ones, atreia i absorbia la multitud.

Cobles empordaneses que feien sentir la dansa "més bella de les dances que són i serà"; cantatrius que llençaven l'ur veu aigua enllà; *tzigans* forjadors d'harmonies i estes esordenades de seients, eren els màgics clarins que cridaven a la gent a concentrar-se i a apiotar-se en mig de les llargues fileres d'arbres que seccionen dit passeig en tres o quatre bones avingudes.

Composant grosses anelles, escaientes jovenetes vestides de festa i eixerits jovincels també habillats pulcrement, puntejaven la dansa i adalarats corrien, com papellones que volen de flor en flor, de l'una a l'altra cobla, deixant en l'anella desfeta, un pensament, un somriure i buscant en l'anella nova, una esperança, una il·lusió.

Amb els seients anaven dibuixant-se rodones, anelles també, per a fer més bell el conjunt i aquí unes mamàs embaducades amb la vistositat de llurs filles, allà uns papàs tafanejant propis agens afers, més enllà, mamàs i papàs enyorant els temps que foren i ja arreu, arreu, munió de cercles, qual parloteig be lligava amb el rondiner de la mar presonera en la boca d'un rocatar que l'enginy de l'home té convertit en refugi del navegant i en utilitat de ses transaccions.

Una rodona hi havia ben abigarrada i de complexa formació. Joves de cara temporera, bruna, banyats tant per l'aiga salada com pel sol roent; homes pelats de cara i més pelats de testa encara, d'edat encuverta, indefinida; senyores canoses, tiesses, ben conservades i damiselles pulcres, simpàtiques, agraciades, completaven el quadre que per límits tenia les cobles, les cantatrius, els *tzigans* i l'amplada de la mar quieta i remorosa.

Em suggeriria el tema que en aquesta rodona devotament és desgranava i no se com, vàrreg trobar-me assentat en un proper banc de llistons i arrelat en el seu lloc, menyspreuat pels altres seients sobrevinguts, que em rebé generosament, perquè era jo l'únic que honorava sa nissaga, fent despreci de ses abútics companys que saltaven çà i en là, a mercè del caprici i de les veleitats de llurs usuaris i així vàrreg escoltar tota la diaogació que sostenien els joves d'cutis torrat, els homes de cara afetada, les senyores respectables i les boniques damiselles.

L'història de la terra, la seva forma, els seus moviments i llurs efectes, el sol, la lluna, els eclipsis, i les estrelles, constituïen els punts tractats; i la melodia de les tendres veus femenines enlairades al infinit, endolcien i poetitzaven encara més l'ambient, fins a creure'm, al sentir-les-hi dir que d'estrelles n'existeixen de matissos diferents que irradien heterogènies cla-

El Barato de Sant Feliu

25 : Rambla de A. Vidal : 25

Camises a mida, Confeccions, Gèneres de punt, Cotilles, Roba per a nens, Roba blanca, Pintes i brodats, Merceria, Corbates, Gorres, Espardnyes, Roba d'aigua, Paraigües, Faixes, Jerseys i mitxes per a Futbol, Juguets :: Depositari dels productes del R. R. P. P. Benedictins de Besalú - De la pintura anglesa esmalt Lagoline Del Caldo i malte Vigor :: Concessionari de les bombetes elèctriques Mont

EXCLUSIVES : REPRESENTACIONS : COMISSIONS

VIURES • CONSERVES • CHAMPANYS

Cassimir Gispert
Especiers, 13
SANT FELIU DE GUIXOLS

Vins de Marca • Perfumeria • Bateria de cuina
PREUS SENS COMPEZENCIA

rors, que les xamoses noies que tant bé sublimitzaven llur viure, eren potents sols, vinguts de molt lluny per a que de ben aprop coneguessim l'immensitat de l'obra de la Creació.

Embolcallat amb el viu reflex d'aquestes estrelles, sentí amb recança com la senyora de menys edat exclamava: "prou, amb tanta festa estem fadigats i abatuts; el cos demana descans".

L'element jove no comprengué bé la pluralització de l'afirmació; però la rodona és desfé i els seus components, uns dels altres s'acomodiaren.

Jo també, com despertant d'un inefable somni, vàrreg abandonar a sa solitud el benèvol i generós banc, boi sentint el finalitzar de les cobles, l'últim suspir de les cantatrius, el darrer fox-trot dels *tzigans* i mentres desapareixien les meves estrelles, que si que eren estels fugitius, les nines belles que tant m'encisaren i la mai seguia acarant el passeig, que si bé havia perdut el brillantor de vives llums, guanyava la claror de la lluna que majestuosament del més encantador paratge de la nostra costa brava, s'ensenyoria.

M. S.

BARREJA

El pudor de moltes dames acaba allà on comença... la platja.

Moltes d'elles tindrien per una impudícia mostrar en públic el més lleudels llurs encants. Però van a banyarse... i adu moral, i adu escrupols. Es barrej-n amb els mascles, s'ajauen displicentment damunt la sorra, o s'alcen magstàtiques mostrant la seva estàtua rica de corbes morbides i temptadores. I hom observa que es plau-n en veure-s contemplades, acostant-se més a Venus Afròdita que a la Matrona casolana, quan fan pública exhibició dels encants llurs.

—I la moral? diem nosaltres, eclèctics al fi...

Oh la moral; la moral té nom de fembra.

Ara és moda portar les noies un adorno al vestit consistent en uns pams de cinta prima, que sembla una divisa de ganaderia i que hom coneix amb un nom ben incentiu i ben espanyol. En diuen, *sigueme*.

Això és, que les s-gueixin.

—I què fan els pobres joves desd'Adam, sinó *seguir-les*?

Tan gran i và pel carrê fent *boles*, senyora Pona?
Vaja, que això no està bé,
i molt menos en vostè
que ha vingut de *Brasalona*!

Ell és un fadrí ja madur que de tant en tant flirteja amb una guapíssima menor. Com sia que la interfecta va molt al Balneari Rius, ell vulgues, no vulgues i defugint allò espanyol que diu *de cuarenta para arriba no te mojes la barriga*, s'ha fet banyista i s'ho ha pres tant en serio que el seu cap de calba incipient li ha quedat yodurat com una carabassa vinatera...

De que no seria capaç un hom per una don? Ja ho veieu, fins de convertir-se en carabassa...

Dilluns passat quatre senyoretetes forasteres es dirigien tot conversant, cap els Banyes. Discutien de modes i una deia:

—En sembla que vas massa curta; ensenyas unes cames!

—Bueno, doncs curta aixís m'hi trobo molt bé...

—Oh és qu'are la moda és anar llarga com vaig jo.

—Deixat de modes, ja m'agrada ensenyar les pantorilles...

La mirarem de quí d'ull. Efectivament, tenia raó d'ensenyar-les. Quan es tenen unes pantorilles aixís lo regular és exhibir-les, senyoreta!

—Escolta és veritat que has renyit amb el cafetè?, li preguntaren a la Callamanda l'altre dia al Cine.

—Sí, noia...

—I, perquè? tant que semblava que vos voleu...

—Sí que ens voliem i és cert. Però vaig considerar que si em casava amb ell tota la vida seria una *cafetera*.

(Es dolent el xistu, veritat? Dis-

pensado; suant aixís, que voleu que és faci?)

Cullida al vol, a P açà

—Escoti, tenen fills aquestes mongetes?

—No podria dir-li, no les he tastades.

—Oh, és que si tenen fills no em convenen...

—Al contrari senyora, aixís al mateix preu tindria f.l per cusir...

Ventatges d'ignorar l'idioma propi. L'altre dia llegírem un lletreret que deia aixís:

Casa para alkilar

Escrit malament en català, això ens hauria fet pena; escrit tal com estava, ens va fer gràcia...

Tant per tant és preferible escriure els disbarats en altre idioma.

En materia d'amor, estar a punt amb l'home que s'estima, es agradós; evita, per lo tant, tot contrapunt: si volgués dos petons, dona n'hi un, si t'en demana un, dona-n'hi dos...

Los Magos pasan...

Letra Fidel Prado
música Bertrán Reina

Caía la nieve menuda y pausada
la aldea callada
de un blanco sudario sus calles cubrió.
Silencio angustioso en ellas latía
cualquiera diría
que nunca la vida la aldea agitó.
Más lejos, muy lejos; igual que un lamento
un coro de voces con cálido acento
turbó aquel silencio con honda emoción
y a toda la aldea sutil llevó el viento
el son de esta bella y dulce canción.

Allá en una pobre casita olvidada
de pena angustiada
Rosario lloraba con hondo pesar.
Junto a ella una niña dormía en su cuna
soñando con una
muñeca que nadie podría comprar.
Y haciendo su pena más fiera y sombría
en tanto la nieve con furia caía
Rosario escuchaba con triste emoción
el viento implacable que hasta ella traía
el son de la bella y dulce canción.

Seguía cayendo la nieve pausada
Rosario alocada
las calles del pueblo febril recorrió
cruzó ante una reja y en ella ahogó un grito
en un zapatito
¡que linda muñeca oculta entrevió!...
Acaso su dueña tuviese ya alguna
pensó en su hija enferma pidiéndole una
que dar no podría y ya no dudó
cogió la muñeca, corrió hacia la cuna
y allí arrodillada gozosa cantó.

ESTRIBILLO 1.º y 2.º

Noche de Reyes nevada
duerme mi niña mimada
y espera con ilusión
que la muñeca soñada
los Reyes esta alborada
dejarán en tu balcón.

ESTRIBILLO 3.º

Noche de Reyes nevada
Despierta niña mimada
tu sueño no es ilusión
que ya los magos pasaron
y la muñeca dejaron
colgada de tu balcón.

CHOCOLATE
Y CACAO
E. Juncosa

SON LOS PREFERIDOS

De venta en los principales establecimientos

COMMERCIALE MARITTIMA ITALIANA

SOCIETA DI NAVIGAZIONE

LINEA REGULAR MENSUAL desde BARCELONA para
Río Janeiro, Santos, Montevideo,
Buenos Aires, Rosario Santa Fe.

SALDRA FIJAMENTE el 30 AGOSTO el VAPOR TRASATLANTICO

X.

admitiendo pasajeros de 1.ª clase y CARGA para dichos destinos y para todos los puertos del BRASIL con conocimiento directo desde SAN FELIU DE GUIXOLS.

La Compañía dispone de tinglados propios en todos los puertos y servicio regular exclusivo para las mercancías de transbordo.

Para fletes e informes a los Agentes Generales de la Compañía en Barcelona

Sres. Hijos de M. Condeminas

o su Agente en San Feliu de Guixols

J. Blanch VendrellAlgavira. 28, 1.º, 2.ª. — — Teléfono, 1140.**Servicio fijo semanal**

entre Barcelona, San Feliu de Guixols,
Palamós y Rosas' con el vapor

“Ampurdanés”**SALIDAS**

De Barcelona para San Feliu de Guixols, Palamós y Rosas todos los martes a las diez de la noche.

De San Feliu de Guixols para Palamós todos los miércoles.

De Palamós para Rosas todos los miércoles.

— Para fletes e informaciones dirigirse a sus Agentes: —

En Barcelona=Don Enrique Freixas, Cristina, 5.—Teléfono despacho 1585 A y teléfono tinglado 4357 A.

En San Feliu de Guixols=Sres. P. Albertí e Hijos. Teléfono 1026

En Palamós=Don Félix Ribera. Teléfono 4.

En Rosas=Don José Rahola. Teléfono 2.

Agencia de Transportes Francisco Roldós

Palamós, Cervantes, 6

Ultra l'antic servei diari a Sant Feliu de Guixols, aquesta casa presta el següent:

Servei setmanal a Olot, amb sortida de St. Feliu tots els dimecres a la tarda.

Sortida d'Olot per a Sant Feliu, els divendres, tarda.

Per encàrregos a Sant Feliu de Guixols: CABRER CALMÓ, 29, duplicat

IMPEX

S.A.

BARCELONA

21-GRANVIA LAÏETANA-21

LETRAS A. Y D.

GRANDES STOCKS EN**Camiones y Omnibus**

de diversos tonelajes, completamente nuevos de las acreditadas marcas alemanas PRESTO, DUX, VOMAG y MAGIRUS

MOTOS

marca N. S. V. último modelo

Maquinaria Frigorífica

BAVARIA para fabricación de hielos y mantecado

Cámaras Frigoríficas

para conservación del pescado, carnes, repostería, degorgage del champany, etc. etc.

Representantes en SAN FELIU DE GUIXOLS

Sres. BOSCH E ISGLEAS**Casa VILARET**

San Feliu de Guixols

Sección de GÉNEROS DE PUNTO : Extenso surtido para Señora, Caballero y Niño.

Sección de PERFUMERIA : Lo más selecto y acreditado : Extractos y Esencias a granel.

Sección de BISUTERIA y QUINCALLA : Novedades directo de fábrica.

Cafés, Tés, Azúcares, Chocolates, Bizcochos, etc. etc. de las principales marcas

Recettes puros de oliva, Jabones y demás productos de SBLAT S. A. (de Barcelona)

Del CRÉDITO S. LOINAZ, de San Sebastián : vende al contado y a plazos : Relojes, Camiones, Autos, Bicicletas, Básculas, Balanzas, Máquinas fotográficas y de escribir, Gemelos prismáticos, Discos Pathé, Solófonos, Impermeables, Escopetas, Arcas para caudales, y cuantos muebles y objetos se soliciten.

CATALOGO GRATIS

De la casa GUAL, de Barcelona, vende y traspasa fincas y establecimientos.

ADMINISTRACIÓN DE LOTERIAS :: COMISIONES REPRESENTACIONES :: FINCAS.

AGENTE

AGÈNCIA FUNERARIA Fills de E. GANDOL

Vendes al major de Sarcófecs Artístics i Caixes Egipcies

PREUS BARATÍSSIMS PER A SERVEI LOCAL

Bagul Forrat i guarnit amb cinta, Ptes. 35. Caixes de luxe a preus molt reduïts

No encarregar un enterrament sens primer consultar preus Tarifes a la disposició de qui ho sol·liciti